

definitivne mirovne pogoje vsprejeti. Ker v to kitajski odposlanci niso bili pooblašteni, vrnili so se zopet domov, ne da bi bili kaj opravili. Vojska trpela bode torej še dalje.

Obrtnija.

Naprava nekaterih anilinskih lakov.

Anilinski laki so jako porabni za razne namene, ker se dajo napraviti v najrazličnejših in najfinejših barvah. Njih barve so navadno jako žive. Za napravo teh lakov rabiti se pa morajo le čiste snovi. Ako rabimo nečiste snovi, dobimo kake jako nečiste barve.

Bismarckov lak se napravi, ako se 200 delov mavca dobro zmeša z vodo. Vzame se navadno petkratno množino vode. Na to se prideneta dva dela Bismarkovega rujavila in se ogreje do 80°. To se vedno kuha in meša, ter pridene 3 dele tanina in 3 dele razdrobljenega vinskega kamna. Ko se kuha kake pol ure, potem se pa lak pusti ustaviti, se previdno izpere in precedi in posuši na hladnem suhem kraju.

Izpiralna voda se večkrat lahko rabi. Drugi anilinski laki napravljajo se blizu na enak način, samo da se jemljejo druge snovi.

Za zelen lak se mesto mavca vzame 200 barita, nadalje se vsame 1 del metilnega zelenila, 1 del vinskega kamna in 5 delov tanina.

Za fuksinov lak se pa vzame 200 delov mavca, 2 dela fuksina, 3 dele vinskega kamna, 3 dele tanina. Za citronin lak 50 delov mavca, 2 dela citronine in 5 delov svinčenega sladkorja; za modri lak pa 50 delov mavca, 2 dela anilinskega modrila, 1 del zdrobljenega vinskega kamna in 3 deli tanina; za škardlatni lak 100 delov barita, 3 dele škardlatina in 10 delov svinčenega sladkorja. Za pomerančasti lak se pa vzame 56 delov tolstokisle ilovice, 2 dela orang G. in pa 5 delov svinčenega sladkorja, za zeleni lak se pa vzame 100 delov taka ilovice, kakor za pomerančasti lak, 1 del kristalnega zelenila, 1 del pikrinove kisline.

Za rumeni lak se pa vzame 100 delov mavca, 6 delov rumenila N in 100 delov barijskega klorida.

Rujavi lak se napravi, ako se 22 delov galuna raztopi v 90 delih vode, in zmeša s 5 deli orseillovim rujavilom. Zmes se razgreje na 60° in pridene 20 delov barijskega klorida. Vse se kuha in meša, potem shladi in pridene 1 del vode.

Da se dobe laki raznih nujans, se pa morajo pri njih napravljanji primerno mešati razna barvila. Vselej se poprej poskuša v malem in kadar se dobi pravo razmerje, se pa potem lak nareja v večji množini.

Obrtnijske raznoterosti.

Kako sleparijo veliki kapitalisti državo? Nekaterim članom pruskega deželnega zbora se je čudno zdelo, da se je

povišala potreba za sukno pruske vojaščine poslednje leto za 450.000 mark, dočim so cene suknu pale in Virtsenberška ter Saksonska tudi faktično manj potrebujeta. Kakor se je pokaznilo, se od leta 1891. oddaja zalaganje vojaških potrebščin le malobrojnim velikim tvrdkam, od katerih je pričakovati, da bodo ob vojnem času mogle zadoščati vsem zahtevam. Te tvrdke so se pa mej seboj zvezale. Ker se vselej dovolijo povprečne cene, se razdele v dve skupini. Prva skupina stavi nalašč jako visoke cene in to zaradi tega, da druge po ugodnih poprečnih cenah dobe zalaganje. — Drugo leto pa vlogi premenita, pa druga stavi visoke cene in prva dobi zalaganje po ugodnih poprečnih cenah. Deželni zbor je izrekel željo, da bi se dopustilo več konkurentov, da bi nekateri bogatinje ne mogli tako brezozirno odirati države.

Svetovna poštna zveza. Tudi Anglija je pristopila k svetovni poštni zvezi dne 1. januarja. Sedaj obsega ta zveza skoro 100 milijonov kvadratnih kilometrov s prebivalstvom nad 1000 milijonov.

Kmetijstvo.

Nerazdeljivost posestev.

Mnogo se govori poslednji čas, kako bi se pomagalo kmetom in preiskujejo se uzroki propada kmetijskega stanu. Jeden teh uzrokov je prevelika razdeljivost kmetijskih posestev. Nastala so v mnogih krajih že tako majhna zemljišča, da se kmetijska rodbina na njih preživeti ne more. Zaradi tega je pa potrebno, da se omeji razdelitev posestev.

To se je že večkrat zahtevalo v postavodajnih zastopih, upirali so se temu liberalci, kateri žele, da je zemljišče ravno tako svoboden predmet kupčiji, kakor kako drugo blago.

Glavni ugovor proti nerazdeljivosti zemljišč je pač ta, da ne bode kam z ljudmi, ki se vedno množe, ako zemljišča vedno v sedanji velikosti ostanejo. Morali se bodo izseljevati. Nekateri bi pač si poiskali kak drug zaslužek, nekateri bi tudi kot hlapci in dekle služili pri kmetih, a za vse bi le ne bilo dela. Ta ugovor ima vsekako nekaj zase. Zaradi tega pa po našem mnenju zares ne gre, da bi se kar reklo, od sedanjih posestev se ne sme ničesa proč prodati. Določiti se mora neko mero za posestvo, izpod katere se ne smejo razdeliti. Posestva morajo biti tako velika, da se na njih more preživeti rodbina. Na manjšem posestvu rodbina le strada, se zadolži, posestvo propada in naposled kmet le mora iti po svetu iskati si zaslužka.

Nasproti je pa v interesu kmetijstva, da se iz večjih posestev napravi več kmetij. Če je posestvo veliko, da bi se na njem živelo dobro pet, deset ali pa še več kmetov, je v interesu kmetijstva samega, če se razcepi. Bolje je za prebivalstvo in državo, če se na isti zemlji pošteno preživi deset kmetijskih rodbin, nego bi pa lenaril jeden grajščak.

Zato je pa naše mnenje, da bi bilo umestno, da se dovoli razdeljevati velike fidejkomisne grajščine. Seveda mi nismo zato, da bi se mogli siliti veleposestniki, da